

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto K 4.— za pol leta „ 2.— za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. List se pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo do srede popoldne.

Štev. 41.

V Mariboru, dne 10. oktobra 1901.

Tečaj XXXV.

Kmet in meščan.

Od nemčurske in nemške strani se našemu listu rado očita, da ustvarjamo nasprotstvo med kmetom in meščanom, celo to moramo slišati, da hujskamo kmeta k sovraštvu proti meščanskemu prebivalstvu. In naši nasprotniki modrujejo: Kmet in meščan morata živeti v prijateljstvu med seboj, kajti drug sta od drugega odvisna. Kar kmet pridelja, odkupi mu meščan. Kmet torej potrebuje meščana, da mu odkupi njegove pridelke, meščan pa potrebuje kmeta, da mu za denar prinaša potrebna živila. Kmet in meščan sta potemtakem drug na drugega navezana.

Naš list ni pisan za meščane, ampak za kmetstvo ljudstvo. Zato tudi ni njegova naloga, da bi zagovarjal kdaj meščane in njihove koristi. Ampak kot kmetstvu listu je nam prva dolžnost, zagovarjati kmetске koristi in opozarjati na vse, kar bi škodilo ali kar bi moglo škodovati kmetstvu stanu. Zgodí se vsled tega tudi, da moramo včasí nastopiti proti meščanom. Toda tega nikdar ne iz osebnega sovraštva, ampak kadar vidimo, da se zgodi kmetu krivica in da ga je treba braniti pred meščanstvom. Naš namen nikdar ni, vzbujati kaka osebna sovraštva med kmeti in meščani, naš namen tudi ni, delati krivico meščanstvu, ampak naš edini namen je, kmeta vedno in vedno opominjati, naj svojo gospodarsko samostojnost brani tudi proti meščanom.

Tega pa nihče ne bo mogel tajiti, da gospodarske težnje kmeta in meščana niso vspremenljive, ampak si nasprotne.

Kdor si upa kaj takega tajiti, je bebec, ž njim je vsak pameten razgovor nemogoč. Kmet je prodajalec svojih pridelkov, meščan je kupovalec. In pri trgovini tujih pridelkov je ravno nasprotno. Meščan je prodajalec, kmet je kupovalec. Kupovalec hoče svoje potrebe nizko nakupiti, prodajalec pa visoko prodati. S tem je nasprotstvo gospodarskih teženj med kmetom in meščanom samo ob sebi utemeljeno.

Če torej mi kmeta vsodbujamo, naj brani svoje gospodarske težnje, s tem ne ustvarjamo nasprotstva med kmetom in meščanom, s tem ne hujskamo proti meščanom, ampak mi storimo le svojo dolžnost kot prijatelji kmeta.

In da našega kmeta ne smemo uspavati, ampak ga moramo navduševati k samoobrambi, to nas uči vsakdanja izkušnja. Mi vidimo, da iz gospodarskega občevanja med kmetom in meščanom vzhaja glavno korist meščanu. Le pogledimo v vslednje življenja. Kmet za kmetom propada, posebno v okolih mest, kjer je promet med mestom in deželo največji. In kdo nakupuje propala kmečka posestva? Odgovor: Meščan. Njemu nese torej gospodarsko-trgovsko občevanje s kmetom korist, kmetu pa ne. Kmet pa mora svoje pridelke prodajati kakor meščan hoče.

Kdor je kmeti prijatelj, mora to opaziti, a tudi skrbeti, da se ta neenakost med kmetom in meščanom odpravi. Mi pišemo in delamo v tem smislu. To pa ni hujskanje, ampak to je delo za enakost kmečkemu stanu z meščanskim, to je opravičen boj za gospodarsko svobodo in samostojnost naših kme-

tov. Kdor pa hoče prikriti našemu kmetu njegovo razmerje do meščana, ta ni njegov prijatelj, ampak njegov sovražnik. Ptujski »Štajerc« se nahaja med takimi sovražniki kmeta, kajti on brez prestanka lajna: Kmetje, meščani so vaši prijatelji. Tudi mi nečemo osebnega sovraštva med kmetom in meščanom, vselej pa hočemo, da kmet svojih koristi tudi meščanom slepo ne proda.

Politični ogled.

Državni zbor se bo, kakor smo poročali, sešel dne 17. oktobra. Na dnevnem redu je prvo branje državnega proračuna in pa poročilo poljedelskega odseka o ustanovitvi zadrug.

Deželni zbori dalmatinski tirolski, goriski in gradiški so razpuščeni. Nove volitve se še niso razpisale.

Deželnim glavarjem kranjskim je zopet imenovan dosedanj deželni glavar g. Oton pl. Detela.

V Ljubljani se je dne 4. oktobra blagoslovil novozidani Franc-Jozefov most. Župan Hribar je ob tej priliki imel nagovor v nemškem in slovenskem jeziku. Župani Maribora, Ptuja in Celja so se gotovo smejali, ko so čitali, da govori župan ljubljanski tudi v nemškem jeziku.

Brat bratu na pomoč. Neodvisno krščansko-socijalno glasilo v Ljubljani »Slovenski List« prinaša v zadnji številki članek, v katerem stojijo lepe besede: »Naša stranka ima sedaj (po srečno izvršenih volitvah v

Listek.

Nedolžno obsojen.

Resnična povest. — Spisal L. Heitzer.

I.

Bilo je v jeseni leta 1894. V palači bogatega bankirja Viljema Bellinija v Baltimore je bilo vse razburjeno in vznemirjeno. Prvak med severo-amerikanskimi bogataši znamenite družine »Viljem Bellini in sinovi« bil je hudo bolan, in nikdo ni mogel misliti, da bi še okreval. Poklicali so najimenitnejše zdravnike baltimorske, a nobeden ni znal pomočkov zoper to bolezen. Imel je namreč stari gospod legarju (tifusu) sorodno mrzlico, ki se je vsem od zdravnikov priporočenim zdravilom ustavljala. Cele tedne je mrzlica mučila že od starosti oslabeledo telo Bellinijevo in ga tako shujšala, da so že smrti pričakovali. Slednjič pokličejo iz oddaljenega mesta vseučilišnega profesorja zdravilstva; ta preiskuje skrbno bolnika, povpraša druge zdravnike, kakor so ga zdravili, pohvali njihovo ravnanje in reče na to najstarejšemu sinu bolnikovemu: »Človeška pomoč je pri vašem očetu nemogoča. Mrzlica oslabi že itak slabo telo; čez nekaj dnij, morebiti čez nekaj ur, se zbudi iz blodenja. Porabite tiste

trenotke in opomnite bolnika, da svoje reči preskrbi; kajti njegovi dnevi bodo kmalu šteti.»

To vam je bil žalosten ukaz; ves prestrašen je bil Bellinijev najstarejši sin Henrik, ko je to slišal. Ljubil je namreč, kakor tudi njegov brat Patrik, iz srca svojega očeta. Saj je ta za njiju celo življenje se trudil in delal, zlato kopičil in tvrdki svetovno ime pridobil, in zdaj bi njima naj premoženje zapustil, ki je štel na milijone. Nekaj pa, in sicer kar je za človeka najmenitnejše, jima ni zapustil — vzgoje za Boga in za večnost. Žal, da ljudje, katere sreča takorekoč po sili spremlja, pozabijo preradi Tistega, kateremu se imajo za vse zahvaliti, namreč Boga.

To je storil tudi zdaj bolni bankir Bellini. Brez vsega premoženja je bil prišel Viljem, ki je bil ud katoliške irlandske rodovine, v severo-amerikansko zvezo. Ničesar ni imel, ko zvito glavo, srčno pogumnost in jako podjetnega duha. V skrbi za zemeljski žitek je sčasoma pozabil na skrb za dušno življenje in večnost.

Pozneje se je poročil s hčerjo bogatega protestantskega bankirja, in tej je prepustil vso nalogo, da je skrbela za versko vzgojo dveh sinov, ali bolje — ne skrbela. Veliko dobredelnih naprav je bilo sicer njeno delo,

ali povsod iz tega namena, da bi v listih in časnikih njeno ime se proslavljalo, kar je tudi se zgodilo v obilni meri.

Kdo bi se torej čudil, če sta Henrik in Patrik rastla in se vzgajala v verski nemarnosti. Zato Henrik ni razumel, kaj je zdravnik menil z »ureditvijo«. Nekaj bogatih daril za dobrodelne namene je bilo že pri notarju zagotovljenih, sinova naj bi prevzela banko, kakšna opravila bi še ostala? O zadevah neumrljive duše nista nič vedela, ali vsaj mislila nista nato.

II.

Bolnik se je bil zbudil iz blodenja, kakor je zdravnik rekel, prišel k zavesti in naročil postrežnici, naj sina Henrika k njemu pokliče.

Bolnik je nemirno mikal za svilenodejo, in globoko udrte oči so sem in tja svetlikale po sobi. »Kako se počutite, oče?« vpraša Henrik, prijemši ga za roko, kakor bi ga hotel zadržati v tistem mikanju, ki je umirajočim tako navadno, »še vedno ni nič bolje?«

»Ne, Henrik, ne — — — konec se bliža — — — ali jaz še ne morem umreti — — — ne, ne smem še — — — tukaj (pokaže na prsi) je nekaj, to mora strani — slišiš, proč mora.«

deželni zbor kranjski) važnejšega posla, kakor vedno puliti se s pristaši preperale in baš pogorele slame. Naša stranka naj porablja poživljene svoje moči za gospodarsko organizacijo v notranjem in pa za brambo domovine ob meji. Z žalostnim in pokajočim srcem smo morali gledati zadnja leta, kako so se koroški, štajerski in primorski naši bratje milo ozirali v Slovencev središče in zastoj prosili pomoči. Hudo nam je bilo, ko smo videli, da so tudi najboljši naši možje morali vihteti težki buzdovan, ko so odbijali naskoke domačih sovragov na naše svetinje, na pokrajinah je pa vsled boja v notranjem in odtod izvirajoče obupnosti mejašev padala občina za občino v roke sovragom, a pomagati si nismo mogli. Sedaj upamo, da je glavni del boja končan in da pride na vrsto delo za obrambo naših mej. Glasi se klic: »Na stražo!« — Ničesar bi bolj ne obžalovali, nego ako bi te besede ostale zopet samo besede. Spodnještajerski Nemci dobivajo pomoči, duševne in gmotne, od vseh strani, celo iz krajev, ki ležijo preko črnožoltih mej. Slovenci bili smo osamljeni. Nihče se nas ni spominjal še manj pomagal. Sedaj pa prihajajo krasne besede iz središča Slovenije, iz Ljubljane. Da bi se uresničile!

Prijatelji kmeta. Nižjeavstrijsko obrtno društvo zahteva, da se zviša carina na uvoz poljedelskih strojev, a da se zniža carina na uvoz žita in živine. To je zahteva, kakoršne so zmožni le liberalci. Avstrijski kmet potrebuje strojev iz drugih držav, ker jih doma ne dobi, zato je bi bilo zvišanje carine na stroje zanj škodljivo. Če pa bi se znižala carina na žito in živino, prišlo bi iz drugih dežel toliko žita in živine k nam, da bi domačemu žitu in živini cena še nižje padla, nego dosedaj. Kmetijski poslanci bodo vedeli braniti pravice in koristi kmetov.

Graški socialdemokrati so pred tremi meseci napovedali boj Reininghausovemu pivu, ker so med tovarnarjem in delavci nastala nesporazumljenja. Skozi tri mesece se je govorilo in pisalo: »Delavci, ne pijte Reininghausovega piva!« Delavci so se večinoma res držali tega povelja in mnogi gostilničarji so imeli precejšnjo škodo. Sedaj se pa bližajo v Gradcu občinske volitve in socialdemokrati potrebujejo glasove gostilničarjev. Za to so se pobotali z Reininghausom in socialdemokratski delavci smejo zopet piti pivo, katero hočejo.

Ogerske volitve za državni zbor so dokončane, razven ožjih volitev, ki so potrebne v 25 okrajih. Izid volitev je ta le:

«Oče pomirite se», odgovori Henrik, ki se je ustrašil nemirnosti očetove, »mrzlica vas vznemirja in straši. Doktor World je spodaj, naj vam da nekaj pomirljivega, potem vam bo bolje.»

«Ne Henrik», reče bolnik vedno nemirnejši, »kar me tu tišči, tega ne more noben zdravnik odvezeti — noben zdravnik, slišiš?«

«Ali oče, kdo naj vam pomaga», odgovori sin, meneč, da se očetu zopet blodi; zato se je udal njegovim besedam, da bi ga pomiril.

«Pokličiči mi takoj duhovnika, Henrik, katoliškega duhovnika, slišiš?» klical je bolnik, vzdigajoč se s silo, da bi lažje klical.

«Katoliškega — duhovnika?» Ko bi bil bolnik zapovedal prinesiti zvezdo z neba, bi Henrik ne bil mogel biti bolj iznenaden.

«Oče, vaše misli so blodne. Kaj hoče duhovnik pri vas? Samo vznemiril vas bo in vam bolezen le še poslabšal.»

«Henrik — čas me žene — umreti moram, slišiš, umreti, in ne morem, predno ne pride duhovnik k meni.»

Mladi mož je žalostno majal z glavo. «Ljubi, preljubi oče, pomirite se. Nikakor ni dobro, takega človeka spuščati k vam, samo vznemiri vas — še usmrti vas!» — «O moj Bog, moj Bog! Je to tvoja kazen, da moj lastni sin neče izpolniti želje svojega umirajočega očeta?»

Liberalna stranka ima 262 poslancev, katoliška ljudska stranka 20, Košutova 75, Ugrovnova 9, Slovaki 3, Srbi 2, demokratska stranka 1, 11 se jih ni izreklo za nobeno stranko. Slovaki in Srbi dosedaj niso bili zastopani v državnem zboru, letos se jim je vendar posrečilo, da so zmagali s svojimi kandidati.

Castivreden učitelj. Da ljudstvo časti pridne, krščansko misleče učitelje, je pokazal zopet dogodek v zadnjem času. Nadučitelj Švamel iz trga Neugasse pri Olomucu je na moravskem katoliškem shodu poročal o šolskem vprašanju ter rekel, da se mora pouk v ljudskih šolah izvrševati v katoliškem in domoljubnem duhu. S temi besedami zadel je v sršenovo gnjezdo. Liberalni občinski zastop mu je izrekel nezaupanje (!), a liberalni učitelji so ga v časnikih divje napadali ter se ga ogibali v občevanju. A vrli nadučitelj se ni udal. Krščansko-socialno društvo je imenovalo pogumnega nadučitelja častnim članom ter priredilo veliko zborovanje, na katerem je katoliško ljudstvo z nepopisno navdušenostjo pozdravljalo svoji veri zvestega nadučitelja in sploh vse navzoče, dobroslede učiteljstvo.

Krščansko-socialni poslanec nižjeavstrijski dr. Gessmann je bil od cesarja odlikovan s redom železne krone. Odlikovanje si je zaslužil s svojim vzornim, neutrudnim delovanjem v nižjeavstrijskem deželnem odboru.

Politična strahopetnost. Zadnje nedeljo je govoril vodja Mladočehov dr. Engel na nekem zborovanju o protestantskem gibanju »Proč od Rima«. Rekel je tudi, ker Nemčija ne mara imeti še več katolikov v svojih mejah, zato mora prej avstrijsko ljudstvo postati protestantsko. To je glavni razlog protestantskega gibanja »Proč od Rima«, vsled tega prihaja iz Prusije v Avstrijo na milijone kron za protestantsko gibanje. Nadvojvoda Franc Ferdinand je imel korajžo, da je javno nastopil proti »proč-od-rimovcem«, da je to gibanje označil kot »Proč od Avstrije«. Toda poglejmo, kako boječe in strahopetljivo je odgovoril ministerski predsednik dr. Koerber na vprašanje Šenererja o tej zadevi. V Avstriji manjka odkritosrčnosti, odločnosti, naši državniki so boječi, kajti če možato nastopajo, morajo odstopiti. Pri nas je, tako je sklenil govornik, politična strahopetnost najvišje načelo za delovanje.

Vojska v Južni Afriki. Angležem se je posrečilo dobiti v pest državnega transvalskega odvetnika Broecksme-ja, katerega je Kitchener obsodil na smrt ter ga dal tudi ustreliti 30. m. m. Omeniti je, da je bil dr.

Broecksme še posebno zaznamovan pri Angležih, ker je bil posredovalec mej Buri na bojišču in pa med transvalskim poslanikom dr. Leyds-em. Toda za vsak tak nečloveški čin Angležev jih doleti huda kazen od strani Burov. Jedna taka huda kazen je bila minuli teden zmaga Burov pri Mondvillu, kjer je podlegel angleški poveljnik Kekevich nasproti burskemu generalu Delara-y. Burov je bilo 800—1000, a Angležev trikrat toliko. Vendar je trajal boj celi dve uri. Buri so kar vsipali kroglje na Angleže, ki so bili naposled prisiljeni umakniti se z velikimi izgubami. Izgubili so posebno veliko konj. Ranjen je bil tudi poveljnik Kekevich. Ta neokročljiva burska sila seveda dela Angležem hude preglavice in tuhtajo in gruntajo, kako bi naredili prej ko prej konec tej za nje toliko sramotni kolikor nevarni vojni. V Johannesburgu so se sešli v posvet lord Kitchener, ta zver, ki je črnejša v svoji duši nego najtemnejši črnokožec v Afriki, potem guverner kapski Milner in prvi kapski minister Gordon Sprigg, da se dogovore o skrajnih četudi najkrutejih sredstvih. Kaj so sklenili ti trije modrijani, se ne ve, to pa je gotovo, da uspeha nimajo pričakovati od svoje modrosti, kajti pglavitnega za vojno Angleži nimajo in to je dobro vojaštvo. V Kapu pa so skoro vsi angleški podaniki kot ustaši na strani Burov. Tako pada zvezda angleške moči in utegne utoniti baš v zlateg Transvaalu.

Dopisi.

Iz Videža pri Slov. Bistrici. Kar svet stoji, še menda ni bilo tako čudne volitve kakor 28. septembra t. l. na Cigonci. Na vsaki način so hoteli slovenjebistriški nemškutarji in velenemci v zvezi s pešico zaslepljenih kmetov iz Cigonce to lepo občino v svoji oblasti obdržati. Pa ta dan enkrat nemčurji niso imeli sreče. Pritekli so slovenski nasprotniki vsi na volišče, kar leze in gre; pa tudi mi smo se pripravljali. — Prihiteli so nam na pomoč vrli in narodni Laporčani in Hošničani in s skupno močjo smo vrgli nemškutarstvo v 3. razredu tako močno ob tla, da še danes dihati ne morejo. Izvoljeni so vrli narodnjaki in pravi možje, pred katerimi se celo Bistričanom hlačice tresejo! V drugem razredu pa smo, kakor smo že naprej vedeli, propadli. Volitev v 3. in 2. razredu se je vršila pravilno in mirno. Drugače je bilo pa v 1. razredu. Na vso moč so si prizadevali nasprotniki, da bi dva volilca dobili na svojo stran, pa vse nič

V zadnji moči onemoglega telesa poskušal se je bolnik vzdigniti.

«Oče, oče!» zakliče Henrik prestrašen, »kaj počenjate, vstati ne smete, sicer bi takoj umrli.»

«Proč, proč, Henrik; ti ne veš, kaj mi odpoveš. Ti hočeš, da s to tugo v srcu umrjem. Pojdi, pokličiči zdravnika!» Toda mladi bankir se ne gane od blodečega očeta, kakor je menil. Sin pač ni vedel, da v vsakem krščanskem srcu vsaj pred smrtjo glasno govori vest, tudi če je celo življenje v sebičnosti in lakomnosti spalo.

Mladi mož je brez vere vzrastel in mislil, da človek gre lahko tudi brez vere skozi temna smrtna vrata.

Lahko je položil očeta na posteljo nazaj in pozvonil z električnim zvončkom poleg boleniške postelje. «Prositate gospoda doktorja Worlda, naj se sem potruditi», reče Henrik vstopivši strežnici. Črez eno minuto je že stal zdravnik pri bolniku. «Henrik», reče Bellini odločno, »pusti me z gospodom doktorjem samega!»

«Gospod doktor, jaz sem pri polni zvesti», reče bolnik, ko že ni bilo Henrika notri, »jaz čutim in vi veste, da moram kmalu umreti. Katoličan sem in bi rad katoliško umrl. Žalibog nisem vzredil svojih sinov v veri svoje matere in — sedaj do-

bivam sad. Henrik misli, da blodim, ko prosim za katoliškega duhovnika. Gospod doktor, prizadevali ste si, da bi moje staro telo zopet ozdravili — ni mogoče. Storite še nekaj za mojo ubogo dušo — pokličičite mi katoliškega duhovnika!»

«Prav rad to storim», reče zdravnik, ki sicer ni bil katoličan, ki je pa že opetovano opazoval, kako sladko delujejo tolažila katoliške vere na mir in pokoj bolnikov.

«Toda duhovnika morate sami privedi, in če ga ne pripustijo — oh ker ne vejo, da mi le on more prinesiti pokoj in mir na zadnje uro.»

«Takoj grem s svojim vozom v stolnico sv. Petra», reče zdravnik, »za pol ure upam že zopet z duhovnikom tukaj biti.»

«Bog vam plati, gospod doktor!» — «Hočete, da vam kakega določenega gospoda privedem?» — «Ne», odgovori bolnik medlo, »vendar, če mogoče, kakega mladega, odločnega — še nekaj, gospod doktor, naročite mojemu sinu Patriku, naj pride k meni!»

(Dalje.)

Smešničar.

Nekoliko učencev sreča v šolo gredé kmetico z oslom. Vsi jo z enim glasom pozdravljajo: «Dober dan, oslovska mati!» Tudi vam, dragi moji otroci!» odgovori ona in gre naprej.

ni izdalo. Videžani so se držali kot korenjaki.

Sedem naših smo šteli, nasprotna garda samo četiri!! Torej zmaga naša! Pa zgodila se je taka predrznost, katera bi nikjer drugod ne bila mogoča! Ko pride naš volilec na vrsto, položi volilni listek na mizo, ker ni mogel brez očali brati; zdaj pristopi naš gospod laporski župnik k njemu, da mu bere imena, on pa jih ponavlja, kakor je to običajno pri volitvah in tudi — postavno dovoljeno. Zdaj pa, kakor burja prihrumi v sobo oskrbnik grofa Ignaca Attems ter začne kričati in upiti: «To ne gre, to ne sme biti, da bi kdo drugi imena bral.» Za njim pa še začne vpiti grofovski lovec, ki je s puško na rami gor in dol po volilni sobi letal in tema dvema se še pridruži neki mladi sorodnik Stigerjev, katerega je Stiger seboj pripeljal. Nemara ti bistriški Nemci mislijo, da imajo njihovi otroci že volilno pravico, ko na svet pridejo.

Ko ti trije tako vpijejo, začne se župan Ačko vpiti: «Komisjon aus, komisjon aus.» Kar so udje volilne komisije tako zastopili, da so vstali in odšli. Tako je bila volitev v prvem razredu pretrgana? In ta naš župan! Namesto, da bi razgrajče razpodil, pa volitev pretrga! Pa nič ti ne pomaga, ljubi naš župan! Sedem nas je, vas pa samo štirje! Razumiš, kaj se pravi to, da je sedem več kot štiri! Povej nam: Kaj ti pomaga zdaj, da si se zmeraj držal Stigerja, saj te ne more več na županski stol posaditi! Tudi Stiger ni Bog! Pravijo sicer, da točo preganja, pa županov ne more posajati na županske stole — in ti cigonski župan si pa mislil, da te bo Stiger še enkrat venčal s krono župansko! Odklenkalo je.

In vi Cigončani, ki stojite v nasprotnem taboru, kedaj se boste spreobrnil! Vi rajši trobite v rog mestne gospode, kakor da bi z nami, ki smo kmeti, kakor vi, volili in si dobri bili. Dobro, če vam je Stiger ljubši kakor mi, držite se njega, pa potem bodeše prihodnjč v 2. razredu propadli. Zato smo mi vaši nasprotniki, ker se držite Bistričanov, ki so nasprotni Slovincem. Kakor hitro pa se ločite od teh, smo si prijatelji in imeli bote župana na Cigonci, značajnega moža, ki bo vam čast delal.

Uradnikoma grofa Attemsa pa to-le povemo: Dozdaj smo mi kmetje mislili, da se mestna gospoda ve bolj olikano obnašati, ker je delj časa hlače trgala na solskih klopih kot mi kmetje; pa zdaj pa že smemo ponosno reči: Mi kmetje imamo več olike, se spodobneje obnašamo in pustimo vsakemu svoje!

In oče Stiger! Ti moj Bog, kdo bi si bil mislil, da njim opoldne ne bo juha dišala! Žal bi nam bilo, če bi vsled Cigonške volitve nemare shudeli! En dober svet vam pa damo: Ne brigajte se preveč, in ne skrbite toliko za naše volitve, pa vam bo teknilo; prevelika skrb «cera» človeka; ne vtikajte povsod svojega nosa, drugače se znate večkrat «po nosu dobiti», kakor zadnje soboto na Cigonci.

In zdaj ti bistriški gospodje pravijo, da bo cela volitev ovržena! To bi ti strici seveda radi videli. — Pa imamo še postavo! V 1. razredu bo še enkrat volitev in takrat bo naših zopet sedem, onih pa 4. — In to vam še enkrat povemo: Sedem je več kot 4, in to ostane, če cela Bistrica začne po glavi hoditi!

Torej zmaga naša! Na Cigonci se prihodnji župan ne bo več Bistričanom klanjal! In če bi res proti vsi pravici bile volitve tudi v 2. in 3. razredu, potem pride nas še več! Vrli Laporčani in Hošničani nam pridejo še v večjem številu na pomoč! Potem se bote bolj kisle obraze delali! In velikemu Nemcu Pičlnu, ki je pisal pri volitvi, moremo tudi nekaj povedati! Drugikrat doma bolj dobro preberite občinski volilni red in našli bodeše, da ima s pooblastilom pravico voliti tudi tisti, ki v občini nič davka ne plača!

Repenčili ste se, da ni res in vsled tega je volitvena komisija pooblastilo g. laporskega župnika odbila!

Zakaj pa niste svojih ust odprli, ko je grofov oskrbnik Cirmann volil s pooblastilom. Ali ima on posestvo v občini? Ali plačuje le vinar dače?? Kaj pravite k temu? Ali je to pravično? Poglejte si v prostih uricah odloke upr. sod. 31. dec. 1885, št. 3437; 13. maja 1886 št. 1427; 12. jan. 1888 št. 94 in 8. nov. 1888 št. 3416, potem bodeše prihodnjč sposobnejši za volilnega komisarja!

Iz Mozirja. (Občinske volitve.) Mislili smo molčati o naših občinskih volitvah. Ker pa se mozirski krmežljivec v ljubljanskem smrdljivcu zadira v naše ljudi, povemo, zakaj smo iz obč. odbora vrgli dva tržana, a šest drugih tržanov smo itak volili. — Prvi vzrok je bil ta, da je obč. gospodarstvo popolnoma zadolženo. Čeprav imamo že 60% obč. doklad, pretili so vedno novi dolgovi. Po vsem okraju smo prišli v pregovor, da smo naprednjaki v dolgovih. Zraven je bilo tudi naše geslo, voliti samo take može, ki sami dobro stojijo in gospodarijo; kajti kako bi pač človek dobro oskrboval tuje imetje, ki še svojega ne zna, kako bi bil gospodar cele občine, ki še za se ne sme biti posestnik. — Drugi vzrok je bilo politično delovanje onih dveh izbacjenih. Eden, čeprav iz nekdanje duhovske hiše, se pogosto ponižuje za dopisnika v ljubljanskega smrdljivca, a drugi je kot župan pripustil nezaupnico našim deželnim poslancem, če se je sploh sklenila pri seji. A mnogi odborniki in dva obč. svetovalca nič ne vesta, da bi se bila sklenila taka nezaupnica pri obč. seji. Najbrže sta ona dva izbacjena na svojo roko poslala tisto sramotno nezaupnico. Deželne naše poslance tako zahrbtno udariti, to je napaka, katere so zmožni le politični otroci in torej vredni politične šibe. — Tretji vzrok pa je naše versko stališče. O letošnji tukajšnji primiciji se je pokazalo njuno versko stališče. Eden se je o tisti priliki obnašal proti č. g. župniku tako netaktno, da je moral zadnji na pomoč poklicati politično oblast. A drugi je na predvečer iste slovesnosti kričal po trgu: «Papeževe zastave ne sme biti nikjer, sicer jo jaz pustim po hlapec raztrgati.» Ko se je pri banketu napilo Lenu XIII. žvižgali in tulili so povabljeni in nepovabljeni liberalci in liberalke: «Pereat papež! Proč s papežem! Mi ne potrebujemo papeža!...» In takim ljudem naj pustimo občino v roke? — Sicer pa povemo mozirskemu obrekovalcu, da je velika večina tržanov in vse kmečko prebivalstvo prav zadovoljno z izidom volitve. Marsikdo si mane roke, norčujoč se: «Haha! Tako hitro pa še pri vojakah ne porežejo zvezd, kakor se je tu zgodilo!» Drugi zopet: «Hm! Škoda, da nismo že prej ozdravili kašlja z volitvami!» Tretji zopet: «Lepi zavod na Beli Peči bi še zdaj imeli, ko bi se pametno gospodarilo!...» Četrti zopet: «Najprej je Polončka pognala «punkeljček» za njim, zdaj pa ga je občina dala na «penzijo.» Peti zopet: «Še obrtna zadruga mora proč iz tiste hiše!» Tako je, g. dopisnik! Sami svojim somišljenikom škodujete največ. S svojimi dopisi v ljublj. smrdljivcu nas ne bodeše ugnali. Mi se ne bojimo «plehnatih» gromov in papirnatih strel.

Dobrna pri Celju. (Občinske volitve.) Pretekli teden so bile na Dobrni občinske volitve. Javna tajnost je bila, da se v nasprotnem taboru nekaj kuha proti slovenskemu odboru. To in pa zmago oznanjajoči: «Ber ma schon segen» enega nemških mogočnejšev, vzdramilo je slovenske volilce, da so se v večjem številu kakor navadno udeležili občinske volitve. Iz nasprotnega tabora so prihajali le posamezni volilci, menda bolj opazovat, kako da stvari stoje, a ko so videli, da je večina naša, so drugi izostali. Naši kandidati so bili izvoljeni soglasno, in tako je zopet občina Dobrna na tri leta izročena domačim rokam. Večinoma so sicer prejšnji odborniki, le nekaj je novih, a ravno od teh sme dobrnska občina pričakovati, da

bo novi odbor v nekaterih rečeh pokazal več narodne odločnosti, kakor poprejšnji.

Pohvaliti moramo volilce, da so se držali strogo narodne discipline; da celo taki, ki so poprejšnja leta volili nasprotno slovenski stvari, sprevideli so svojo zмотo ter se spreobrnil. Vendar pa vseskozi ni bilo, kakor bi bilo moralo biti. Pribiti namreč moramo čin, kakoršnega menda Dobrna ne pojmi že dolgo, čin narodnega izdajstva, ki kaže v jasni luči, kam prižene človeka svojeglavnost in prevelika častiželjnost. Neki volilec, ki je bil ob ednem postavljen kot kandidat v tem razredu, je namreč oddal prvi svoj glas najhujšemu nasprotniku dobrnskih Slovencev. Vsi volilci smo se spogledali, ko je zinil znano ime. Kaj takega ni pričakoval nihče. Istotako nikdo ne more razumeti, kako da je mož, ki je že bil volilni mož pri državnoborskih volitvah ter volil narodno, preskočil v nasprotni tabor ter postal naš nasprotnik. Ako voli z Nemci Nemeč po rodu, mu tega ne bo nihče zameril, ker pameten človek spoštuje prepričanje svojega bližnjega, če pa otrok slovenske matere javno zataji svoj rod, ako mož pred svojimi sosedi, pred celo občino vrže od sebe dosedaj neomadeženo obleko svoje narodnosti ter zato zleze v haljo nemškutarstva, potem to zasluži ime, ki ga zapisati nočemo. Sicer še je temu gospodu enako glasoval nekdo drug, tretji glas ne pride v poštev, ker je bil odan izrečno iz šale — a na tega nismo računali, tega poznamo, zato pa je tudi letel iz odbora, v katerem je poprej sedel. Temu tudi ne zamerimo, in zakaj ne? Zato, ker je bil, kakor pravijo, tako odkritosrčen, da je po volitvi razodel svoje srce in nagibe za svoje ravnanje. Zgodovina sicer ne pove, če je prej omenjeni gospod volilec imel tudi enake nagibe pri svojem glasovanju kakor drugi, a nekateri sumijo, da jih je imel. Poročajmo naprej! Pozneje je pil naš prvi nezvesti volilec v nemški krčmi ter tam zabavljat čez novi odbor. No, tako junaštvo mu radi pustimo in tudi njegovo jezico razumemo, saj se je sam lahko videl med kandidati, pa v zadnjem trenutku je pogorel. Prosili bi ga pa, naj se svojim zabavljanjem počaka, da vidi dela novega odbora. Izrazil se je baje, če ne gre z lepa, pa se bomo «prijeli». — Dobrna! Kaj občuduješ bolj; njegovo modrost ali njegovo junaštvo? Kaj si ta mož ne domišljuje! Menda misli, da bodo občinske seje v gostilni, in da se bo posvetovalo o nemškem pivu ter glasovalo po «kriglih». Ne, tako daleč še dobrnska občina ni prišla in upamo tudi ne bo.

Pa nekaj drugega je. Stare ženice so pri pranju perila ob potoku stuhtale, da bi omenjeni gospod rad postal — župan ali občinski predstojnik. O jej, jej! Al' so modre starih žensk sive glave! Zdaj še pa to! Pa bodite potolažene dobre ženice! Še mnogo, mnogo vode bo steklo po našem potoku, še velikokrat bo moral omenjeni gospod iti v gostilno zabavljat čez slovenske občinske odbore, predno bo kateri naslednjih odborov tako, tako, no tako pozabljev, da bi dvignil na sedež občinskega predstojnika ravno njega. Ne vemo in tudi trditi nočemo, da kaj takega sam pričakuje ali da bi se mu tudi le sanjalo, zakaj če bi imel res tako visokoleteče misli, morali bi ga pomiriti ter mu reči, da mož, ki je pri volitvi glasoval tako, da sedaj lahko vsi otroci dobrnski s prsti kažejo na njega, ker je zatajil svojo narodnost, da tak mož nam županil ne bo. Mimogrede še omenjamo, da je ta gospod tudi cerkveni ključar. — Heil!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Trgatev je tukaj... V naše vinograde se je naselilo novo življenje. Prej je počivala tihota nad vinogradi, skozi katero

je odmevalo tem glasneje enakomerno udarjanje dolgočasnih klopotev. A sedaj . . . iz vinogradov odmeva veselo petje, nedolžen smeh, krepko vriskanje in zamolklo, ponesrečeno prasketanje zarjavelih pištol. Na Spodnjem Štajerskem se je začela ta teden trgatav. Saj je tudi že čas za to delo, kajti naše slovenske Treze hočejo piti ob svojem godu sladek mošt, naši Martini pa ga prekrtiti v vino. Hvala Bogu, letos bo dovolj mošta, da ga Treze pijejo in Martini krstijo, kajti trgatav na Spodnjem Štajerskem bo bogata. In naše slovensko ljudstvo se vsled tega veseli letošnje trgatve, a mi se veselimo z dobrim ljudstvom. Le popevajte, le vriskajte, le veselite se, in stare pištole naj pokajo, da bo odmevalo po dolinah in bregovih . . . ! Trgatav je tukaj!

Boj proti Slovencem ne bo utihnil, tako so sklenili nemški politiki na shodih v Mariboru dne 5. t. m. in v Radgoni dne 6. t. m. Rekli pa so, da bodo Nemci sedaj najbolj delovali: 1. proti slovenskim posojilnicam, ker te delajo Slovence preveč neodvisne od Nemcev, 2. proti slovenskim učiteljem, profesorjem in uradnikom, ker hočejo svoje nemške sinove spraviti na dobra spodnještajerska mesta, 3. proti dvojezičnim šolam, ker pridejo iz njih premalo zagrizeni Nemci. Nadalje so izrekli, da hočejo 4. dobiti zopet okrajne zastope v svoje roke, da bodo imeli tembolj slovenske kmete v svojih vajetih, zato želijo, da se 5. od vlade odobri Stallnerjev predlog, katerega je stavil v deželnem zboru, naj namreč tudi meščani (posestniki hiš) volijo s kmeti v okrajne zastope. Potem bi imeli seveda meščani in tržani večno jerobstvo nad kmeti. Zahtevali so tudi 6. naj se jim ustanovi na deželne stroške, torej tudi s slovenskim denarjem, nemško žensko učiteljsko, da bodo z nemškimi učiteljicami lahko izpodrinili slovenske učiteljice iz njih služb. Proti kmetijskim društvom pa so navajali, da se morajo udušiti, ker so žepom nemških trgovcev preveč škodljiva, nasprotno pa koristijo slovenskemu kmetu. In še več takih posebno slovenskim kmetom sovražnih predlogov se je stavilo. Ptujski pek Ornik, kateri je glavni steber »Štajerca«, je bil v Mariboru in Radgoni navzoč, a nikjer ni vzel v obrambo našega spodnještajerskega kmeta. V Mariboru je bil navzoč pri zborovanju celo urednik »Štajerca«, a tudi on je molčal o vseh predlogih. Za slovenskega kmeta ni besedice znil. Vkljub temu pa bo v prihodnjem »Štajercu« zopet brati, da sta »Štajerc« in Ornik prijatelja slovenskih kmetov, da hočeta mir ž njimi . . . in mnogi slovenski kmetje bodo to tudi verjeli. Kmetje, odprite vendar svoje oči!

Mil. knez in škof so se zadnji petek dne 4. oktobra odpeljali v Rim, da se poklonijo sv. Očetu. — Iz Rima se nam poroča o sprejemu: V torek so sprejeli sv. Oče našega premilostljivega kneza in škofa. Bila je ednajsta ura, ko so se pripeljali knez s prelatom Nagl-om in s svojim kapelanom na Damazov dvor v vatikanski palači. Elegantni elevator je vzdignil prišlece koj v drugo nadstropje. A še od tam je bila dolga pot do sv. Očeta. Bilo je treba prehoditi mnogo sob. Koj v prvi — v dvorani papeža Klementa — je pozdravilo po vojaški dvanajst Švicarjev; nosijo še pisano opravo nemških meznikov iz začetka novega veka. V drugi so stali rudečengrujeni parofrenieri, v tretji posvetni komornik v črni svili, v četrti je stražil zopet Švicar. Peta soba je bila polna lepih slik kakor kak muzej, naslednjo pa so krasile dragocene nizozemske preproge s vtkanimi prizori iz življenja sv. Marije Magdalene. Prehodili smo še en prostor — prednji del papeževe hišne kapelice — in smo vstopili v prestolno dvorano. Tu smo čakali. Stene krije rudeči damast in beli zastori zagrinjaje okna, da dnevna svetloba le medlo razsvetljuje široki pas pod pozlačenim in izrezljanim lesenim stropom, kjer se vrstijo na presno slikane podobe svetni-

kov in škofov, čednosti in pokrajin. Pod baldahinom ob steni je rudečežametasti pozlačeni prestol; tu sprejemajo sv. Oče zastopnike cesarjev in držav. Nas pa je še ena soba ločila od zasebne vsprejemnice naslednika sv. Petra, in v tej sta se šetala dva duhovna komornika, eden Avstrijec, grof Zichy, sin odlične globokoverne ogrske rodovine. Dve lepi uri iz 18. stoletja ste nas opominjali, kako počasi teče čas, kadar človek čaka kakega važnega trenutka za svoje življenje. Cesar Karol, pravijo, se je zaman trudil v samostanu sv. Justa, uravnati ure, da bi vse šle enako. A vatikanski služabniki to znajo, vsaj poldvanajsto uro ste bili ob enem. Komaj je zamrl njun odmor, je spremil komornik svitlega kneza k sv. Očetu. In ko sta kazalca se pomaknila za dlan naprej, je imel tudi škofov spremljevalec srečo poklekniti k nogam namestnika Kristusovega. Ni opazil svilenih preprog v mali sobici, niti pozlačenega prestola, gledal je le v dobrohotni, blede, skoro brezkrvni obraz sv. Očeta, čutil je lahni pritisk roke, ki so mu jo polagali na glavo zagotavlja blagoslova njemu in vsem, za katere je želel. Obljubili so še presvitlemu knezu vse spolniti, za kar so prosili, in vsprejem je bil za nas pri kraju. Ne pa za sv. Očeta, zakaj čakali so že drugi. Tako gre dan za dnevom, teden za tednom, navzlic starosti in navzlic — prenaglenim liberalnim poročilom o njih slabosti in boleznih. Bog Jih ohrani še mnoga leta!

Provincialu usmiljenih bratov v Gradcu o. Em. Leitnerju, katerega je zadela kap, se polagoma vrača zdravje.

Zmagoviti konji slovenskih konjerejcev. Dne 6. okt. je bila dirka v Gradcu, katere so se udeležili tudi slovenski konjerejci in sicer s častjo. Pri plemenski vožnji je dobil Anton Slavič iz Grab s svojim »Tonijem« tretje darilo in g. Ferdo Krajnc iz Babinec s triletnim kostanjevim žrebčom »Princ Prater« četrto darilo. Pri »Graški dirki« je dobil g. Anton Slavič s »Tonijem« drugo darilo.

Cirkovce, pošta Pragarsko so dobile 1. t. mes. poštni nabiralnik ter imajo vsakdanjo zvezo s pošto na Pragerskem.

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. Predragi mi »Slov. Gospodar«, velika žalost me je obdala, ko sem pred nekaterimi tedni bral v tvojih predalih, da je ptujskega kresala po imenu »Štajerca« v celi juriješki fari največ na Jamni in v terbegovski občini. In koliko obrekovanja se je vendar slišalo v zadnji številki »Štajerca«, kar se nikakor ne spodobi za krščansko ljudstvo. Ako bi tega »kresala« v naši fari ne imeli, bi to vse izostalo. Zatorej predragi gospodarji jamički in terbegovski, bodite prepričani, da se po »Štajercu« zapravlja vaša sveta vera in glejte, da se tudi iz naših dveh krajev odstrani ta ptujski kramar. Na vseh krajih cele juriješke fare vlada mir, le med nami se sliši grozno obrekovanje, ki ga prinaša »Štajerc«. Pred celo farno vas je lahko sram, kateri imate »Štajerca«, da vas on tako za nos vodi in ga vi tako radi ubogate. No enkrat boste že spoznali njegovo sladkosnednost, ali bode prepozno. Pa predraga dekleta, od vas pa smo slišali vesele besede v zadnjem listu »Slov. Gospodarja«, kako se pogumno borite proti »Štajerčevim« bralcem in naročnikom. Le pogumno naprej! Vse za našo slovensko domovino! Jamničar J. V.

Odlikovanje. Cesar je podelil ravnatelju deželne poljedelske šole v Grottendorfu, Juliju Hanselu, zlati zaslužni križec s krono.

Iz šole. Začasno učiteljico v Zrečah je imenovana gđ. Amalija Tribnik, za Sv. Duh v Ločah pa g. Franc Cmerezšek. Učiteljska služba na šoli v Čadramu se še edenkrat razpiše. Službo menjata g. Lorenc Serajnik v Rečici z gđ. Heleno Dolenc v Prihovi.

V finančnem okraju mariborskem ležeče mitnice, in sicer v Strihovcu, Slivnici, Vojniku, Lokah, Selnici na Dravi, Gornji Vi-

žingi in Slov. Bistrici se oddajo v zakup, in se bo vršila glede tega dne 19. t. mes. ustmena obravnava ob 10. uri dopoldne pri c. kr. finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru, kjer se tudi poizve lahko vse natančneje.

V Zrečah je minuli torek v premogovniku pri razstreljevanju kamenja po nesreči smrtonosno zadelo rudarja Mihaela Lamut iz Stranic; revež je čez sedem ur pozneje umrl. Njegovemu tovarišu Ignaciju Lajhar iz Radanevesi pa je ob enem kamen odsekal košček spodnje ustnice.

Sneg na planinah. Iz Celovca se poroča, da je koroške planine zadnji ponedeljek zapadel sneg do višine 1300 metrov.

Poročil se je na Jesenicah ob Savi naš štajerski rojak nadporočnik g. Cvirn z gospodično Herm. Namorševo.

C. kr. učiteljske v Mariboru ima čast, da na njem poučuje tudi nemški profesor Murauer. Ta nemški profesor je pred kratkim prišel skrivnostno-sladko ginjen v Narodni dom ter tamkaj imenoval pred občinstvom gospoda ravnatelja c. kr. učiteljske »šufta«. Ali ni to nezaslišano? Podrejen profesor se upa svojega predstojnika javno žaliti! In ta predstojnik, g. ravnatelj Schreiner, je znan kot najboljši jugoslovanski pedagog, kot izboren, pravičen in človekoljub ravnatelj! Ako bi storil kaj takega slovenski profesor, gotovo bi že drugi dan pridrdral Linhart z disciplinarnim redom v Maribor. Nemškemu profesorju pa se menda ne bo nič zgodilo! Mi zahtevamo tudi v tem enakopravnost! Profesor Murauer skuša sicer celo stvar v »Südst. Presse«, ki je škandal spravila v javnost, nekako omiliti, ter pravi, da »onega izraza o svojem ravnatelju ni mogel rabiti.« To ni nič! Ali ste rekli, ali niste rekli. Če ste rekli — in mi imamo priče, da ste — potem obžalujte svoj izrek in ga brez ovinkov prekličite. Če pa niste, potem pa tudi brez ovinkov recite, da niste rekli. »Mogel« ali »ne mogel«, o tem se sploh ne govori. Mi te stvari ne bomo pustili pri miru, in slovenski učitelji, ki poznajo prof. Murauerja, bodo nam zato gotovo hvaležni. Mi zahtevamo, da se da popolno zadoščenje javno žaljenemu, povsod visokospoštovanemu možu!

V Rančah, župnija Slivnica pri Mariboru se je obesil posestnik Franc Vrečko dne 5. t. mes. v svojem stanovanju. Bil je nasprotnik slovenski stvari. Bog mu bodi milostiv!

Iz Središča se poroča, da so zadnji petek, dne 4. t. m., našli Katarino Pugelnik, posestnico v Središču, mrtvo v Dravi na hrvaški strani. Bila je siloma umorjena, ker se še poznajo sledovi.

Duhovniške vesti. Č. g. Franc Plancin, dosedaj provizor v Tinjah, je postal provizor v Stopercih.

Iz Celja. Drobne novice. Delavsko podporno društvo si je osnovalo svoj pevski zbor, ki šteje že blizu 30 udov; pevovodstvo je prevzel g. dr. Schwab. — Celjsko pevsko društvo priredi 1. novembra igro »Mlinar in njegova hči«. — »Giftna krota« ne gre tukajšnjim nemčurkim trgovcem izpod rok, ker se je kmetje branijo sprejeti, rabijo jo le v zavijanje blaga. — Obesila se je neka natakara pri sladničarju Mörtl — baje radi nesrečne ljubezni. — Celjske barabe sprejele so pruske vojake, idoče iz Kitajske domov, s »heil«-klici. V odgovor se je slišal en sam (pa še ta je bil slab) »urá«! O nehvaležnost! — Tukajšnji socijalni demokrati so obrnili Nemcem hrbet; oni dan so germana Žagarja tako napadali, da je obupan zaklical: »Tukaj sem, le me pojejte!«

Požar. V nedeljo, 6. t. mes. je upepelil ogenj v Drešnjivasi pri Celju eno hišo, hlev in gospodarsko poslopje.

Imenovanje. Sv. Oče je imenoval Antona grofa Nugent-Pallavicini-Centurioni, posestnika Hausampacher pri Hočah, svojim tajnim komornikom.

Iz Bočne pri Gornjemgradu. Dne 30. sept. t. l. smo imeli tukaj občinske volitve. Za izgled smo si vzeli vrle Kokarčane in naše Mozirčane, ki so iz občinske zbornice pometli može, kateri so pristaši kranjskega »Slov. Naroda« in »Rodoljuba«. Le mislite si, da celo šmartinski Bak, predsednik liberalne kmečke zveze, ni mogel zlestiti čez naš občinski prag. Porivali so ga, pa ni šlo. Mozirski večni kandidat ga je že na predvečer priganjal s praprotjo, tudi Čuježev Joža ga je porival, pa ni šlo. Pokazali smo, da naša zadrečka dolina še ni zrela za »bratomorni boj« tako, kakor se sploh misli. Znaprej nam bodo vladali sami prepričani katoliški in narodni možje. Nasprotniki se sicer tolažijo, da bo volitev razveljavljena, a potem vas bomo poslali domu še z večjo sramoto. Mi smo siti vašega obrekovanja in vaše gonje zoper duhovnike. Zdaj samo trg Gornji-Grad, Nova Štifta in Ljubno zdihujejo pod liberalnim jarmom.

Iz Gornje savinje doline. Trg Gornji-grad je izvolil premil. knezoškofa ljubljanskega za častnega občana. To je nekaka nezmysel, ker je Prezvisevi že itak vsled svoje grajščine gornjegraški tržan. A gotovo bi visokemu gospodu ugajalo bolj, če bi se trg Gornji-grad otresel Bak - Kumrovega poveljstva, otresel jungovskega biča, kakor pa dragi diplom za 300 gld., s katerim se Gornjegracij hvalijo, češ, da bodo s tem nekako popravili velike dobrote ljubljanskega vladika.

V Ptuj imajo še vedno Bismarckgasse. G. Ornik, pod vašim županovanjem se je dalo ulici to ime, ki mora žaliti vsakega avstrijskega domoljuba! G. Ornik, odpravite to sramotno ime!

Iz Kočnega. Dne 24. sept. t. l. je bila občinska volitev v Vrholceh. Tisti, ki pridno »Štajerca« berejo, so hoteli občino vladati; pa njim je spodletelo. Nobeden prijatelj »Štajerca« ni prišel v odbor, izvoljeni sami vrli, pošteni možje iz Kočnega in 2 Vrholane. — Vrholanom pa to le povemo: Če se bodele tistih ljudi oklepali, ki »Štajerca« imajo za svoj evangelij — potem bomo zmeraj proti vam volili; če se pa ločite od njih, potem bomo prihodnjic z vami volili tudi poštene Vrholane, drugače pa nikoli! Prijatelji »Štajerca« ne sodijo v občinski odbor!

Naročnikom „Voditelja“. Le po pomoti odpravnistva so se dodjale nekaterim gg. naročnikom nakaznice za l. 1901. Kdor še dolguje naročnino, najde moder križ na zavitku. Upravništvo »Voditelja«.

Ponarejanje bankovcev. Posestnika Zurkaleka v Mostecu poleg Brežic in vso njegovo rodbino na Štajerskem in Kranjskem so spravili pod ključ, ker je ponarejal papirnat denar 20 kron. Goljufijo je izdal graver v Zagrebu, do katerega se je Zurkalec obrnil, naj mu priredi obrazec za vrsto bankovca (serija). Poškodovani so vsi, kateri so po neprevidnosti te napčne Zurkalskove bankovce sprejeli.

13letni požigalec obsojen. Poročali smo, da je 23. septembra v Dobrovcah pri Mariboru požar uničil deset hiš z vsemi gospodarskimi poslopji. Zažgal je 13letni deček pastir Franc Fras iz maščevanja, ker so ga radi lenobe kaznovali. Ker deček še ni dosegel 14. leta svoje starosti, kaznovati ga je moglo le okrajno sodišče in ga je obsodilo na šest mesecev zapora. Pogorelci, ki so bili zaslišani za priče, so bili pred sodiščem tako razburjeni, da bi bili mladega hudodelca skoro napadli.

Kapela pri Radgoni. Minolo angeljsko nedeljo imeli smo Kapelčanje lep dan. Cerkevno predstojništvo oskrbelo je prezlatitev jabolka in križa na zvoniku, katero delo je pohvalno izvršil vsestransko priporočljivi in obče znani mojster g. Janez Lančič iz Gornje Radgone. Kn. šk. duhovni svetovalec, veleč. g. Ivan Skuhala, dekan ljutomerski so oboje, kakor tudi podobi presv. Srca Jezusovega in Marijinega v nedeljo slovesno blagoslovili, z lepim govorom pomen te slavnosti razložili in potem ob asistenciji č. gg. sosedov slu-

žili veliko sv. mašo, pri kateri so domači pevci prav lepo peli. Po dokončani službi je pri lepem pa zelo vetrovnem vremenu gosp. mojster jabolko in križ srečno postavil na zvonik ter v lepih besedah napil sv. Očetu, presvit. cesarju, mil. knezoškofu in č. duhovščini ter se spominjal dobrotnikov in vseh živih in pokojnih Kapelčanov.

Iz Vojnika nam pišejo: Ljubi »Slov. Gospodar«! Vem, da se bodeš začudil, prečitavši moj dopis. Pred kratkim se je tukaj napravilo »Bralno društvo«, ki očitvidno napreduje. Saj tudi vsak izmed udov izpolnjuje svojo dolžnost. Za čitanje se dobi v društvu obilo lepih in poučljivih knjig, pa tudi časnikov, med temi so najpomembnejši: »Slov. Gospodar«, »Slovenec«, »Domovina«, »Mir«, »Naš Dom«, »Svetilnik«, »Domoljub« i. t. d. Vsako nedeljo popoldne po večernicah se razdelijo med ude knjige in časopisi, z opominom, ko vi udje to prečitavate, še pa drugim domačim ali sploh neudom brati dajte. Tako se skoro po celej župniji bere, to kar ima »Bralno društvo!« Dosedanji vodja tega društva g. kapelan Ferdo Pšunder so si veliko prizadevali, da bi še društvo bolj razširili. Razlagali so nam mnogobrojne novice in poučne spise, kakor tudi namene nemčurskega lista Psychofagos. Toda sedaj morajo zapustiti vojniško faro, ker so na drugi kraj poklicani. Zato pa se res bojimo, da bi društvo ne razpadlo. Vendar upamo, da bodo drugi gospod za nas v prihodnje skrbeli. Vas pa časti in hvale vredni gospod Pšunder prav lepo zahvaljujemo za vaš trud in za vaše plodonosno delovanje za našo izobrazbo.

J. Ž.

Iz drugih krajev.

Volitve na Češkem. Dne 8. oktobra so se vršile volitve kmetskih občin. Volitve so bile prvokrat direktne. Konečni uspeh teh volitev je sledeči: Izvoljenih je 21 mladočehov, 15 čeških agrarcev, 11 vsenemcev, 3 nemški liberalci, trije pristaši nemške ljudske stranke, dva nemška agrarca. 1 kršč. socijalec in 1 nemški radikalec. Potrebni je 22 ožjih volitev. Češki agrarci so dosedaj pridobili 11 mandatov, vsenemci pa 5, nemški liberalci so izgubili 17 mandatov.

Srbska kraljica Natalija. O bivši srbski kraljici Nataliji, nesrečni soprogi kralja Milana, pišejo listi, da je prestopila iz pravoslavne v katoliško vero. Težko verjetno.

Kdo bo škof v Trstu? S tem vprašanjem se dan na dan bavijo liberalni listi. Posebno marljiv je v tem premišljevanju židovski »Piccolo«. Prvotno se je govorilo, da utegne biti naslednik pokojnega škofa Šterka prošt Jordan v Gorici. Sedaj ugibajo nekateri tako, da bi utegnil biti imenovan za škofa tržaško-koperskega kanonik in stolni dekan Sedej v Gorici, čujejo se pa tudi glasovi, da bi prišel v Trst krški škof Mahnič. »Piccolo« pa je zvedel še za nekega drugega kandidata, to bi bil neki nemški menih benediktinec. Piše se pa tudi o Petroniju, ki vodi sedaj škofovske posle kot kapitelski vikar v Trstu.

Bogata nevesta. Poljski grof Czartoryski se je oženil pred nekaj tedni z neko grofico Krasinsko, katera premore 71 veleposestev v Rusiji, 18 posestev v Varšavi, nekaj rudokopov v Italiji in mnogo tovarn in industrijskih podjetij, kakor tudi mnogo hiš v Parizu itd. »Stradal« baje grof Czartoryski ne bo!

Še več konj za Južno Afriko? Kakor poročajo zagrebški listi, je neka dunajska firma dala zgraditi v Zagrebu štiri velike hleve, ki so dolgi po 60 metrov in po 15 metrov široki. V te hleve bode firma začasno spravljala konje, katere bo nakupovala v Zagrebu in okolici ter jih potem odpošiljala v Južno Afriko za angleško vojsko.

Smrt v dvoboju. Dne 8. oktobra je fabrikant Löwenthal ustrelil v dvoboju poročnika Sojka. Zadel ga je v sredino srca in poročnik je bil pri priči mrtev.

Sloviti kranjski raki, ki so zadnja leta v nekaterih vodah skoraj popolnoma izmrli, se polagoma po prizadevanju raznih najemnikov ribolova zopet začenjajo javljati. Tako se je posrečilo g. Bergmannu, lekarjarju v Novem mestu, zaploditi v tržkem potoku 34 cm dolge rake.

Društvene zadeve.

Cecilijansko društvo. Odbor cecilijanskega društva je izvolil za svojega predsednika veleč. g. kan. Jos. Majcena, ki je odličan glasbenik ter je cecilijansko društvo vedno gmotno in duševno podpiral.

Katol. politično-izobraževalno društvo v Šmarji pri Jelšah zboruje dne 13. oktobra t. l. ob 3. uri popoldne v Gradovi gostilnici v Šmarji. K obilni udeležbi vabi odbor.

Družbi sv. Cirila in Metoda so darovali pri tomboli, prirejani v gostilni Ivana Murkoviča v Mali vasi blizu Možganjec, ptujski, barbarski in šmarjetinski narodnjaki 20 K. Hvala vsem, posebna pa g. juristu Klementu Vobiču.

Pri Sv. Bolfenku bl. Središča se je dne 6. vinotoka 1901 ustanovilo slovensko bralno društvo »Lipa«. Pristopilo je takoj 50 udov, in sicer 7 ustanovnih in 43 rednih udov. Mnogoštevilno obiskan občni shod je pokazal, kako zanimanje vlada pri nas za ustanovitev tega toli potrebnega društva, zato istemu lahko prorokujemo lepo bodočnost.

Političen shod pri Sv. Marjeti ob Pesnici priredi jareninsko politično društvo v nedeljo dne 20. oktobra ob 3. uri popoldne v prostorih hiše posestnika Jožefa Grušovnika na Pesnici. Poročala bodeta: poslanec Fr. Robič o političnem položaju in o regulaciji Pesnice, poslanec dr. Fr. Rosina pa o izstopu naših poslancev iz deželnega zbora štajerskega. Shod bo posebno važen, zato pridite Marjetčani in sosedje polnoštevilno!

Tamburaški zbor Vuhred—Ribnica priredi v nedeljo 13. oktobra 1901 v prostorih g. Franja Zgrm p. d. Kaižer v Vuhredu koncert s prosto zabavo in plesom. Prebitek je namenjen »Dijaški kuhinji« v Mariboru. Začetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina za osebo 30 kr. Preplače v ta blag namen se hvaležno sprejmejo. Železniška zveza jako ugodna, ker tukaj brzovlaki postajajo. Na mnogobrojno udeležbo vabi uljudno odbor.

Odprta zahteva.

Kdor od tistih, ki si toliko brusijo svoje jezike za mojim hrbtom, ve o meni kaj nepravilnega, naj to očitno objavi v tem časniku s svojim podpisom; sicer bo govorila sodnja.

Rudolf Koser,
učitelj v Vitanji.

Cerkvene zadeve.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Čadram 16 K, Stranice 10 K 52 h, Sv. Lovrenc na Dravskem polju 20 K, Podčetrtak 20 K, Sv. Kungota na Pohorju 25 K, Špitalič 7 K 70 h, Ptuj 42 K 08 h, Sv. Frančišek na Stražah 11 K 88 h, Dev. Marija v Puščavi 25 K 20 h, Veržeje 12 K, Dolič 30 K, Zgornja sv. Kungota 5 K 60, Kamca 30 K, Sv. Peter pri Mariboru 20 K, Sv. Križ nad Mariborom 23 K.

Iz Pohorja. Tinčani so novega preč. g. župnika z velikim veseljem in prav slovesno sprejeli. — Cela vas je bila z venčanimi smrečicami okrašena. Precejšna množica ljudij — in šolarji so šli gospodu župniku nasproti. — Belo oblečena deklica jim je podala krasni šopek in jih pozdravila z lepo od vrlega g. nadučitelja Tomažiča zloženo pesmico. — Potem smo šli v procesiji med pokanjem topičev in trijančenjem zvonov v cerkev Boga prosit sreče in blagoslova novemu dušemu pastirju.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Nizke cene.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12.

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji izberi.

Opozarja na svojo veliko zalogo traverz, vodovodnih cevi, izdelkov iz kameščine, kakor cevi za kanalizacije in stranšča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištvenih okovov, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kuhinjske priprave, stedalnikov itd.

Čistilnice ter drugi poljedelski in vinorejski stroji

iz najbolj slovečih tovarn po zelo nizkih cenah. 355 6

Zaloga Tomaževe žindre

po izvirni ceni. Najizdatnejše gnojilo za travnike.

Velika izber železnih nagrobnih križev.**Jožef Brandl,**

izdelovalec orgelj
24-11 v Mariboru
se priporoča za stavbe orgelj vsake velikosti po najboljših sistemih. — Prevezam tudi prenovljenje, popravke in uglasbenje orgelj. — Spričevala od zgotovljenih orgelj so na razpolago.

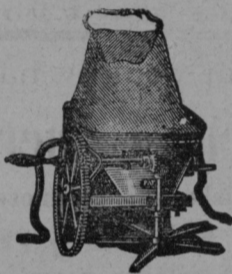
Trgovski učenec

vešč slovenskega in nemškega jezika se sprejme v trgovini mešanega blaga pri M. Peteršiču v Stridovi na Ogerskem. 475 3-3

Ročna sejalnica

za sejanje deteljnega in travnega semena, rži, ovsu, ječmena, koruze itd.

Posebno se priporoča za gorate kraje. Zelo po ceni in trpežna.

Novo!**Novo!**

Ugodnosti: prihranjenje semena, enakomerno in hitro sejanje. Prospekti na zahtevanje.

Komad 50 K po povzetju. Prospekti na zahtevanje. **Glavna zaloga:****Echinger & Fernau**

454 25-3 Dunaj XII, Neubaugürtel 7-9.

Naznanilo.

Podpisani si usojam naananti vsem posestnikom vinogradov, da gom imel koncem tega leta in prihodnjo spomlad veliko množino na suho cepljenih trt, različnih dobrih in čistih vrst cepljenih na Riparijo portalis in Rupestris Montikolo, in sicer:

15.000 Laški rilček — (Wälschesling)	500 Burgundec beli (Burgunder weiss)
5.000 Zlahtnina — (Gutedel)	500 Burgundec črni (Burgunder blau)
5.000 Tramina — (Traminer)	500 Zastavica rudeča (Zirnfadler)
2.500 Mali rilček (Kleinriesling)	500 Silvanec zeleni (Grüner Sylvner)
1.000 Tantovina ali Trunta	300 Šipon rumeni (Mosler gelb)
500 Lipovšišta bela — (Ranfol weiss)	200 Kavčina črna (Kölnler blau)
skupaj 31.500	

Vse te trte so dobre rasti, lepo zaraščene in dobro ukoreninjene ter jim je cena:

I. vrste 180 K 1000 komadov
II. vrste 120 K 1000 komadov
I. vrste 19 K 100 komadov
II. vrste 13 K 100 komadov

Oglasiti se je vsaj do 15. januar. prihodnjega leta pismeno ali ustmeno pri

Anton Slodnjak,

499 8-1 trtnarju pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.

pošta Juršinci pri Ptuj.

Preselitev pisarne.**Dr. Henrik Haas**

si usoja naznaniti, da se je preselil s svojo odvetniško pisarno 490 2-2

v sodnijsko ulico št. 14.

nasproti novemu sodišču.

„Südsteirische Presse“,

časnik v nemškem jeziku, izhajajoč dvakrat na teden, stane mesečno eno krono. Urednik F. S. Šegula. Slovenci so prošeni, da delajo za razširjenje tega lista, ki je tako dobro uredovan in vsestransko o svetovni politiki kakor o južnoštajerskih razmerah tako podučljiv, da lahko nadomestuje vsaki nemški časnik po slovenskih hišah in narodnih gostilnah. „Südsteirische Presse“ zagovarja odločno ravnopravnost Slovencev in poučuje tuji svet o pravičnih slovenskih težnjah, ter je za to neobhodno potreben. Ko bodo Slovenci dosegli ravnopravnost narodno, v šoli in uradu, še le tedaj lahko list preneha. Zahtevajte list po gostilnah in kavarnah, kjer so na razpolago že drugi nam sovražni listi. Naročnina in inzerati se pošiljajo na:

Administration der „Südsteirischen Presse“, Marburg.

Vsaka beseda stane 2 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 v.

Najmanjša objava 45 v.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Slivovko, jamčeno, naravnočisto, v vsaki količini, katero v izvrstnosti in konkurenčni ceni nobena trdka ne prekosi, prodaja več let obstoječa in po širokem znana „Zganjarija Lesjak“ v Brezovcu, pošta Rogatec (Rohitsch). 483 3-3

Hiša v Studencih z vrtom, vodnjakom in kletjo, blizu sv. Jožefa, se takoj prod. Naslov pri upravništvu. 484 10-3

Kupi se.

Gostilno, kjer se veliko vina, piva in žganja toči, želim kupiti. Ako je zraven kaka trgovina, je še boljše. Ponudbe na upravništvo. 503 1-1

V najem se da.

Hiša z zelo ugodno lego za gostilno in trgovino, se da v najem. Ponudbe sprejema: Oskrbništvo „Miljana“ v Podčetrku. 497 2-1

Cerkvene ure

3 izdelujeta

brata Ignacij in Jožef Berthold

(sina rajnega Andreja Berthold.)

Izdelovalnica v Arnovžu

(Ehrenhausen na Štajarskem.)

Dosedaj je bilo oddanih

čez 200 ur.

Proste službe.**Postranski zaslužek,**

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Službo cerkovnika išče priden mladenič. Naslov v upravn. 491 2-2

Trgovski učenec, vešč obeh deželnih jezikov in z dobrim šolskim spričevalom, želi biti sprejet v kako špecerijsko trgovino v Mariboru, Naslov: Matija Lakoše v Činžatu. Fal ob koroški železnici. 502 1-1

Oskrbnik, priden, umen in zanesljiv, samec, se sprejme na majhno posestvo. Pogoji so: dobra spričevala, previdnost in ročnost. Ponudbe, opremljene z dotičnimi spričevali, pod „Zanesljivo“ na upravništvo lista. 498 2-1

Izjava.

Razžaljive o Janezu Kozjek govornje besede prekličeva in ga prosiva s tem odpusčenja. 501 1-1

Martin Koren.
Mica Koren.

Dr. pl. Trnkóczyja

že mnogo let izvrstno preskušena zdravila, redilna in dietetična sredstva, priporočena v stotinah zahvalnic, priporočila in razpošilja

lekarna **Trnkóczy, Ljubljana, Kranjsko**

Najceneje se dobivajo v podpisani lekarni, če se naroča po pošti, odkoder se ta zdravila vsak dan na vse strani sveta z obratno pošto s poštnim povzajem takoj pošiljajo, tudi celo samo jeden komad z natančnim navodilom o uporabi.

Za štedilne gospodinje, dojenčke, otroke, nervozne, okrevajoče, slabotneže, malokrvne, bledične, za vsakega bolnika, sploh za vsakega se namesto brezmočne razdražujoče kave in ruskega čaja **Dr. pl. Trnkóczyjev**

Kakao sladni čaj priporoča kot tečno, krepilno, zdravo in najceneje hranilno sredstvo. Zavojček (1/4 kile vsebine) 40 h, 527 12-8

Dalje se priporoča: **Doktorja pl. Trnkóczyja**

Želodečne kapljice. Izborno sredstvo za želodec. — Deluje pomirjujoče krepilno boleš utešujoče, tek vzbujajoče, čisti želodec in pospešuje prebavo. Steklenica 40 h, pol tucata 2 K.

Kroglice odvajalne, želodec čistilne. čistijo želodec, odvajajo blato, odpravljajo napenjanje in zabasanje želodca brez vseh bolečin, kakor se to čestokrat pripeti pri drugih kroglicah. Škatlja 42 h, šest škatljic 2 K 10 h. — **Pocukrene kroglice.** 1 škatlja 80 h, tri škatlje 2 K.

Prsni, pljučni in kašijev sok ali zeliščni sirup, prirejen z lahko raztvorljivim apnenim železom, utešuje kašelj, raztvorja sliz, lajša bol in kašelj, vzbuja tek in tvori kri. — Steklenica K 1-12, pol tucata K 5.

Drgnilni ali udov cvet (protinski cvet, Gichtgeist) priporočljiv je kot boli utešujoče, ublažujoče drgnjenje v križu, rokah in nogah, kot novo poživljajoče drgnjenje po dolgem hodu in težkem delu. — Steklenica K 1, šest stekl. K 4-50

Varstv. znamka.

Varstvena znamka.

Tinktura za kurja očesa.

preskušeno sredstvo proti boleznim kurjim očesom, bradavicam, roženci, žulim in ozeblinam. Ima to veliko prednost, da je treba s priloženim čopičem bolno mesto zgolj namazati. Steklenica 80 h, šest stekl. 3 K 50 h.

Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev, živinorejcev itd. obrnjena na vzdrževanje zdrave in krepke živine, opozarjamo iste posebno na dr. pl. Trnkóczyja redilne pripravke za živino.

Živinski redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Že blizu 50 let z najboljšim uspehom uporabljivan, kadar krave nočejo žreti in da se zboljšuje mleko. Zavojček z navodom glede uporabe 1 K, 5 zavojev samo 4 K.

Varstvena znamka.

Praščičji

redilni in krmilni prašek. Varstveno in dietetično sredstvo za praščiče. Za znotranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tolsče. Zavojček 50 h, 5 zavojčkov samo 2 K. — **Pozor!** Zeli kdo samo eden kos od teh sredstev, torej se tudi omenjeni eden kos takoj s poštnim povzajem pošlje.

Varstv. znamka.

Ceneje kot drugod!

494 3-1

Otvoritev zaloge pohištva.

Uljudno naznanjam cenjenemu p. n. občinstvu, da sem otvoril v **Mariboru, koroške ulice šte. 24.**

trgovino s pohištvom.

Priporočam svojo veliko zalogo raznovrstnega pohištva po zelo nizki ceni, zagotavljam točno postrežbo ter beležim, proseč obilnega poseta z odličnim spoštovanjem

Franc Pleteršek.

Ostanki od sukna 40 do 50% cenejši!

Pri nakupovanju 464 4

manufakturnega in suknenega blaga

se opozarja na **tvrdko**

Worsche & Deu

Maribor pri "škofu" Gosposka ul. št. 3, Maribor

Novozidani prodajalnični prostori I. nadstopje

Sukno za prevlako pohištva, preproge, odeje, koci, robci, zaloga belega damasta, tkanine in platna. — Najnovejšo sukno za obleke in barhenti. Na drobno in na debelo.

Odeje iz atlasa in satina izgledajo kot svila

Zelo nizke cene.

Stavišča

jako ugodne lege ob novih cestah v Mariboru, prav blizu glavnega kolodvora, se prodajo pod ugodnimi pogoji. 485 3-2

Več se izve pri dr. R. Pipuš-u, odvetniku v Mariboru.

Slovenska tvrdka!

Weberjevih dedičev naslednik:

Vincenc Čamernik

oblastveno preiskušeni kamnoseški mojster

363 19-13

v **Celju**

Nova ulica šte. 11.

Delavnica mramornatih altarjev ter drugih umetnih kamnoseških del.

Cez 200 nagrobnih spomenikov

različnih mramorjev, granitov in sijenitov po najnovejših modernih načrtih

vedno v zalogi.

Vsa stavbena kamnoseška dela.

Pohištvene plošče za mizarje. — Likanje in struganje mramora s strojno silo.

•••• Lastni kamnolomi. ••••

Postrežba točna.

Za bolne na želodcu in stare ljudi. 495

Konjak

star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl. za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za 4-80 gld. **Benedikt Hertl**, grajščak, **Goliš** p. Konjicah, Štaj.

1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobi pri **Al. Quandest**, gosposka ulica, Maribor.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v **kamnotisku.** Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Razne **uradne pečate**

kuverte

s **firmo**

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru